

Op weg

Identiteit

Inge Laan

Wat zijn wij rijk, hè. Woorden waarmee ik op de Bondsdag de spreker ds. Paul Waterval mocht introduceren. Woorden die hij kort daarvoor op een zondag tegen mij had gesproken na een kerkdienst waarover wij aan het doorpraten waren. Woorden die ook aan het einde van de lezing en aan het einde van de dag nog een keer gezegd werden en die ik nu alleen maar weer kan herhalen: wat zijn wij rijk, want wij hebben onze identiteit in Christus gekregen!

Ik heb erg lang nagedacht hoe ik het onderwerp van de Bondsdag met eigen woorden dichterbij kon halen, maar weet u: ik kwam iedere keer weer op de uitwerking van ds. Waterval zelf uit (met op de achtergrond de bijdrage van Ester Dijk!). Maar lees vooral zijn hele uitwerking in deze *WegWijs*; die is bijzonder en verhelderend! Ik citeer dan maar in een korte samenvatting die mij bij is gebleven.

Mijn identiteit is dat ik lid ben van een lange keten van mensen die door de eeuwen heen aan elkaar verbonden zijn (op de Bondsdag schoot direct het referaat van prof. Jakob van Bruggen – Bondsdag 2007 – door mijn hoofd: Bijbellezen in goed gezelschap!). Wij zijn bruggenbouwers, zodat onze medemensen de weg naar God mogen vinden, een natie waar God zijn stempel van rechtvaardigheid en genade op wil drukken, én wij behoren bij Gods wereldwijde volk. Wij hebben als mens waarde door Christus!

Snapt u dat ik dat niet anders kan zeggen en alleen maar op mij in kan laten werken? Toch staat het wel erg haaks op hoe van buitenaf naar christenen gekeken wordt en hoe er over hen gedacht wordt. Juist dit voorjaar kwam dat naar buiten in de ethische discussies met de ChristenUnie en de andere partijen in de Tweede Kamer. In de media werd het nog eens lekker extra uitgegroot: de ‘achterlijkheid’ van de stellingname van de christenen in de ChristenUnie, het ‘onzin uitkramen’ en zelfs de bedreigingen naar de ‘fundamentalistische’ christenpolitici. De aanvallen komen direct, maar zijn vaak verdoezeld met de bedoeling de integriteit van de politici aan te tasten. En dat is dan nog maar één voorbeeld in onze maatschappij... Laten wij voor de politici en voor de zware confrontaties die zij iedere keer weer moeten aangaan, blijven bidden!

Maar wat ik vooral geleerd heb van de Bondsdag is dat ik in mijn directe omgeving mag getuigen en verkondigen. Want dáárom ben ik uitverkoren. Dat mag klein en dichtbij beginnen bij de mensen om mij heen en met de mogelijkheden en onmogelijkheden van mijn karakter. Ik mag laten zien dat ik niet achterlijk ben, maar een weldenkend mens die bewust keuzes maakt. En het bijzondere: dat ik mij daar rijk en gelukkig door voel! Want zeg nu zelf: als je je zo rijk voelt, wil je dat toch ook met anderen delen!